

ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23

School Administrators Academic Affairs Management Effectiveness

in Schools under the Office of the Secondary Educational Service Area 23

กฤติยา กุลภา*

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์**

ดร.สุรพล บุญมีทองอยู่***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโรงเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 กลุ่มประชากรที่ใช้วิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 23 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 2,094 คน จาก 45 โรงเรียน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียนและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 23 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 324 คน จาก 45 โรงเรียน ซึ่งได้มาโดยตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกนใช้การสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการจับฉลากแบบไม่ใส่คืนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราประเมินค่า แบบสอบถามประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโรงเรียน มีค่าความเชื่อมั่น 0.984 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์ (t – test, F – test, One – Way ANOVA)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู โดยรวมอยู่ในระดับมาก
2. ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโรงเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูไม่แตกต่างกัน
3. ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน
4. ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแตกต่างกันโดยรวมและรายด้านไม่มีความแตกต่างกัน
5. การวิจัยครั้งนี้ได้นำเสนอแนวทางยกระดับการบริหารงานวิชาการโรงเรียนทั้ง 4 งานโดยผู้วิจัยได้ศึกษาด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{x} = 4.30$) ได้ด้านที่จะพัฒนา ส่งเสริมแนวทางพัฒนา 4 ด้าน คือ การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น และการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

คำสำคัญ : ประสิทธิภาพงานวิชาการโรงเรียน

*ครูศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

** กรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

*** ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญพิเศษ โรงเรียนหนองแวงพิทยาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24

ABSTRACT

This study aimed at investigating School administrators of effectiveness of academic affairs management in schools under the Office of the Secondary Educational Service Area 23. Samples used consisted of 324 school administrators and teachers in schools in the academic year 2015 through Kreje's and Morgan's tables. Tools employed to collect data included copie of rating scale questionnaires comprising: a questionnaire on school academic affairs management with reliability of 0.984. Statistics applied were percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test (One-Way ANOVA) and Pearson's Product Moment Correlation.

Findings were as follows:

1. The effectiveness of academic affairs management in the Opinions of the school administrators and teachers, as a whole, were at the high level.
2. There was not significant in the effectiveness of academic affairs Management as perceived by the school administrators and teachers at the .01 level of significance. The school administrators obtained more perception than the teachers.
3. There were no significant differences in the effectiveness of Academic affairs management as perceived by the school administrators and teachers in the schools of different size as a whole.
4. The effectiveness of academic affairs management as Perceived by the school administrators and teachers with different working experiences was not significantly different in general and in particular.
5. The 4 school aspects of upgrading the proposed guidelines on Academic affairs management was included.

Keyword: Effectiveness of Academic administration.

ภูมิหลัง

การจัดการศึกษาตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545) ได้กำหนดให้สถานศึกษามีบทบาทและหน้าที่ในการจัดการศึกษาให้มีคุณสมบัติ มีคุณลักษณะที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน การที่จะจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพนั้น สถานศึกษา จำเป็นที่จะต้องพึ่งพาชุมชนและสังคมภายนอก ให้เข้ามามีส่วนร่วมช่วยเหลือกำหนดทิศทาง ให้คำแนะนำเพื่อให้ สถานศึกษาสามารถผลิตประชากรที่มีคุณภาพเป็นกำลังของสังคมต่อไป ดังนั้นหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษากับ การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้นมีความสำคัญยิ่งและถือได้ ว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้เป็น คนดี มีปัญญา ความรู้ และมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสามารถในการแข่งขัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือการเพิ่ม ศักยภาพเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ให้สูงขึ้น สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุขบนพื้นฐานของความ เป็นไทยและความเป็นสากล รวมถึงความสามารถในการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อตามความถนัดและ ความสามารถของแต่ละบุคคล ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาแล้ว ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องคิดหาวิธีและแนวทางใน การบริหารจัดการหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้มีความสอดคล้อง และเหมาะสมกับสภาพสถานศึกษา ซึ่งประกอบด้วยแนวทางในการดำเนินการ ซึ่งได้แก่ แนวทางในการบริหาร

หลักสูตร การบริหารจัดการเรียนการสอน การประเมินผล การนิเทศภายใน การพัฒนาบุคลากรทางวิชาการ การวิจัยและพัฒนาการบริหาร การบริหารโครงการทางวิชาการ การบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศทางวิชาการ และการประเมินผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ดังที่ สมิธ และคณะ (Smith and orther. 1961, อ้างถึงใน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2551, หน้า 15)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ประกอบด้วยโรงเรียนในสังกัด จำนวน 45 โรงเรียน มีโรงเรียนที่เข้ารับการประเมินเพื่อรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษารอบสามและประกาศผลการประเมินแล้วจำนวน 35 โรงเรียน และอีก 10 โรงเรียนยังไม่ได้รับการประเมิน (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2557, ออนไลน์, ข้อมูล ณ วันที่ 9 กรกฎาคม 2557) ผลปรากฏว่าผ่านการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสามโดยได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษาแล้ว จำนวน 16 โรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 46 และไม่ผ่านการประเมิน จำนวน 19 โรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 54 เนื่องจากมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำโดยวัดจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่ำกว่าเกณฑ์การประเมินของ สมศ. ในตัวบ่งชี้ที่ 5 คือ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน คือ ระดับ 8 คะแนนขึ้นไป (ขีดจำกัดล่างตามเกณฑ์ประเมินตัวบ่งชี้ที่ 5 ของ สมศ.) จากน้ำหนักทั้งหมด คะแนน 20 คะแนน จากเกณฑ์การประเมินดังกล่าวส่งผลให้โรงเรียนทั้ง 19 แห่ง ยังไม่ได้รับการรับรองมาตรฐานและคุณภาพการจัดการศึกษา แม้ว่าในตัวบ่งชี้อื่นๆ จะได้รับผลการประเมินในระดับดี หรือ ดีมาก ก็ตาม ส่งผลให้โรงเรียนไม่ได้รับความเชื่อมั่นและการยอมรับจากผู้ปกครองและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รวมทั้งจากสังคมรอบข้าง ส่งผลกระทบและก่อให้เกิดปัญหาอื่นๆ อีกหลายด้าน ซึ่งเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นหน้าที่โดยตรงของการบริหารวิชาการที่จะต้องเร่งแก้ไขปัญหามา โดยงานวิชาการ ถือเป็นหัวใจสำคัญที่สุดในบรรดา 4 งานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารโรงเรียน สอดคล้องกับกระแสพระราชดำรัสเกี่ยวกับการศึกษาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชได้พระราชทานไว้สรุปได้ว่า เพื่อให้บรรลุจุดหมายของการศึกษากิจการศึกษาศึกษาจึงควรมุ่งให้การศึกษาด้านวิชาการ โดยการต่อยอดความรู้ควบคู่ไปกับการฝึกฝนขัดเกลาความคิด ความประพฤติและคุณธรรม(เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2542, หน้า 25 อ้างถึงใน มนูญ เชื้อชาติ, 2554, หน้า 1) จะเห็นได้ว่า การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญมากโดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนซึ่งถือได้ว่าเป็นจุดหมายหลักของการจัดการศึกษาในสถานศึกษา และเป็นดัชนีชี้วัดความสำเร็จและความสามารถของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการ ดังนั้นภารกิจงานวิชาการซึ่งถือว่าเป็นงานสำคัญ และเป็นหัวใจของการบริหารงานทั้งหมด ทั้งนี้ผู้บริหารจะต้องมีความตระหนักเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมสนับสนุน ร่วมคิดร่วมทำ ในการทำงานเป็นทีม โดยบุคลากรในสถานศึกษาต้องได้รับการเตรียมความพร้อม มองเห็นคุณค่า มีความรู้ความเข้าใจ ตลอดถึงการติดตามกำกับดูแลการดำเนินงานในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะครูสังกัดโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ที่ต้องมีส่วนรับผิดชอบต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน มีความสนใจเป็นพิเศษเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 โดยผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ต่อการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ และต่อผู้บริหารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ให้มีคุณภาพที่ดียิ่งขึ้นต่อไป

คำถามการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดปัญหาการวิจัยไว้ดังนี้

1. ระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู อยู่ในระดับใด
2. ระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู แตกต่างกันหรือไม่
3. ระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาด แตกต่างกัน มีความแตกต่างกันหรือไม่
4. ระดับประสิทธิผลการบริหารงานทางวิชาการโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน มีความแตกต่างกันหรือไม่
5. แนวทางการยกระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 เป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

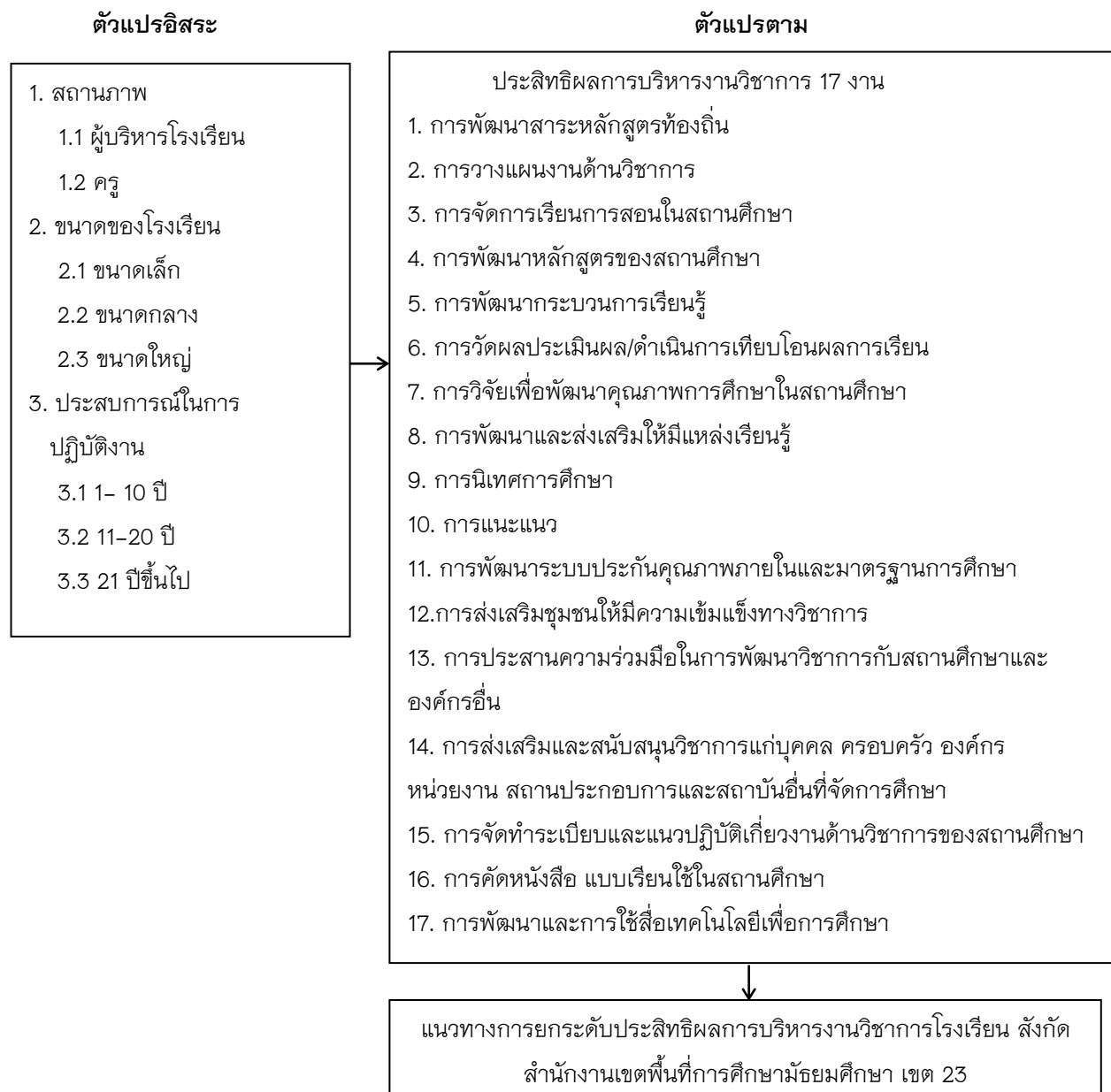
การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู
2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู
3. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มี ขนาดแตกต่างกัน
4. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารงานทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู ที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน
5. เพื่อหาแนวทางการยกระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาผู้บริหารโรงเรียนด้านการบริหารงานวิชาการโรงเรียนตามขอบข่ายการ บริหารงานในสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550, หน้า 28-121) ซึ่งประกอบด้วย ขอบข่ายภารกิจ การบริหารงานวิชาการโรงเรียน 17 งาน โดยสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู

จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของโรงเรียน ซึ่งสามารถเขียนเป็นกรอบแนวคิดได้ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากร ประชากรที่ใช้วิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 23 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 2,094 คน จาก 45 โรงเรียน ซึ่งแยกตามขนาดของโรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 23 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 324 คน จาก 45 โรงเรียน ซึ่งแยก

ตามขนาดของโรงเรียนซึ่งได้มาโดยตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607 – 610, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 43)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามใช้สำหรับผู้บริหารโรงเรียนและครู มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนและตัวผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ลักษณะเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียน 17 งาน โดยสอบถามกรอบงานตามขอบข่ายภาระงานบริหารราชการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550, หน้า 28–121) ซึ่งแบบสอบถามตามมาตราประเมินค่า (Likert scale) มีลักษณะให้แสดงความคิดเห็น 5 ระดับ คือ มีลักษณะให้แสดงความคิดเห็น 5 ระดับ คือ 5 หมายถึง ระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมากที่สุด 4 หมายถึง ระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมาก 3 หมายถึง ระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโรงเรียนปานกลาง 2 หมายถึง ระดับ ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนน้อย 1 หมายถึง ระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโรงเรียนน้อยที่สุด โดยมีอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.362–0.916 มีค่าความเชื่อมั่น 0.984

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เพื่อให้ได้รับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และได้ข้อมูลตามความเป็นจริง ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อผู้อำนวยการโครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนคร ให้ทำหนังสือเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ออกหนังสือไปยังโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23

2. ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 พร้อมด้วยแบบสอบถามถึงผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการในช่วงเดือนเมษายน ถึง เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2558 และผู้วิจัยไปเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนครบทั้ง 45 โรงเรียน ภายใน 30 วัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ	2. ค่าคะแนนเฉลี่ย
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	4. ค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์
5. ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา	6. ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษา ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 พบว่า

1. ระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู โดยรวมไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

2. การเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู พบว่า ผู้บริหารมีความ คิดเห็นมากกว่าครูผู้สอน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน และ มาตรฐานการศึกษา การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น และการ ส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่ จัดการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา และ การวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผล การเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย ผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นมากกว่าครู ส่วนด้านที่เหลือไม่มีความแตกต่างกัน

3. การเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู ที่มีขนาดโรงเรียน แตกต่างกัน พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การพัฒนาระบบประกันคุณภาพ ภายในและมาตรฐานการศึกษา และการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ที่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ส่วน การแนะแนว และการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. การเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู ที่ประสบการณ์ในการ ปฏิบัติงานแตกต่างกัน พบว่า ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู ที่ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน โดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่มีความแตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 อภิปรายผลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้

1. ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา รายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ คือ การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา และการแนะแนว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารโรงเรียนเล็งเห็น ความสำคัญของการจัดหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นตัวกำหนดว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนต้องจัดการเรียนการสอนโดยมุ่งเน้นการพัฒนาหลักสูตร ท้องถิ่นในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้จึงทำให้แต่ละโรงเรียนจึงต้องมุ่งดำเนินการจึงส่งผลประสิทธิผลการพัฒนา หลักสูตรท้องถิ่นอยู่ในอันดับที่สูงที่สุด ส่วนการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา มีประสิทธิผลรองลงมาอาจเกิด จากปัจจุบันโรงเรียนมีความเป็นอิสระในการสร้างหลักสูตรสถานศึกษามากขึ้นกว่าเดิมในขณะเดียวกันเนื่องจากมี

ความเข้มข้นในระบบการจัดการศึกษาเกิดระบบการประกันคุณภาพการศึกษา มีการตรวจสอบคุณภาพจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและการประเมินคุณภาพ (องค์การมหาชน) (สมศ.) และการแนะนำเป็นอันดับสุดท้าย อาจเนื่องมาจากในโรงเรียนมัธยมส่วนใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 นักเรียนเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่สถานศึกษาเดิม ฉะนั้นการแนะนำเลยไม่ให้ความสำคัญเท่าที่ควรเพราะนักเรียนมีความรู้เดิมอยู่แล้ว สอดคล้องกับความมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 และจุดหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่กำหนดไว้ว่า สถานศึกษาต้องจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้ป้องกันและแก้ไขปัญหาการจัดการศึกษารวมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่ใฝ่เรียนอย่างต่อเนื่อง ผสมผสานสาระความรู้ต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน ปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ อำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ ทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียนและจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) สอดคล้องกับงานวิจัยของไชยา บัวชัยสิทธิ์ (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาว่าประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ คือ ด้านการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น ด้านการคัดเลือกหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา และด้านการจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา

2. ระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู พบว่า การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษา การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น และการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา และการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผล การเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะ ตามมาตรฐานที่กำหนดเพื่อรองรับการประเมินคุณภาพภายนอก จัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี (SAR) และสรุปรายงานประจำปี การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ หน่วยงานสถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา มีการประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจ สร้างความรู้ต่อบุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถาบันประกอบการและสถาบันสังคมอื่นๆ ในเรื่องเกี่ยวกับสถิติในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เป็นการพัฒนานวัตกรรม พัฒนาห้องสมุดของสถานศึกษาให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของสถานศึกษาและชุมชน มีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในการจัดหา ผลิต ใช้ และพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา การแนะนำ มีการจัดระบบงานและโครงสร้างองค์กรแนะนำและดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาให้ชัดเจน ส่งเสริมและพัฒนาให้ครูได้รับความรู้เพิ่มเติมในเรื่องจิตวิทยาและการแนะนำและดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อให้สามารถ บูรณาการในการจัดการเรียนรู้และเชื่อมโยงสู่การดำรงชีวิตประจำวัน และการจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา การวิเคราะห์ จัดทำ ตรวจสอบ นำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายรับรู้และถือปฏิบัติเป็นแนวเดียวกัน ผู้บริหารโรงเรียนมองว่าประสิทธิผลที่ผลดังกล่าว

เกิดขึ้นมากกว่ามุมมองของครูผู้สอนเพราะในบางงานครูผู้สอนอาจมองไม่เห็นหรือไม่ครอบคลุมเท่าผู้บริหารโรงเรียนที่ต้องรับผิดชอบการบริหารงานแบบองค์รวม

3. ระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู ที่มีขนาดโรงเรียนแตกต่างกัน พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา และการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ที่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการแนะแนว และการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะทุกโรงเรียนในสังกัดจะต้องเตรียมความพร้อมเตรียมรับการประเมินภายนอก จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและการประเมินคุณภาพ (องค์การมหาชน)(สมศ.)จึงทำให้โรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็กต้องเก็บรวบรวมข้อมูลและพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ก่อนเข้ารับการประเมิน สอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐพงศ์ บุญยารมย์ (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่เปิดสอน ช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม พบว่าภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนของโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม จำแนกตามขนาดโรงเรียน ไม่แตกต่างกัน

4. ระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน พบว่า โดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่มีความแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารโรงเรียนมีการบริหารงานที่ดีมีประสิทธิภาพจึงส่งผลให้บุคลากรในโรงเรียนไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารโรงเรียนและครูไม่ว่าจะมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแตกต่างกันเท่าไรก็ตามสามารถปฏิบัติงานได้ไม่แตกต่างกันและมีศักยภาพในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของจุฬารัตน สุวรรณศรี (2551, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมการมีส่วนร่วมในการบริหารงานกับประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากลนคร เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า ระดับพฤติกรรมกรรมการมีส่วนร่วมในการบริหารงานโรงเรียนและประสิทธิผลโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ระดับพฤติกรรมกรรมการมีส่วนร่วมในการบริหารงานโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ระดับประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากลนคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน โดยรวมไม่แตกต่างกัน ระดับพฤติกรรมกรรมการมีส่วนร่วมในการบริหารงานโรงเรียนและระดับประสิทธิผลโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนในโรงเรียนที่มีช่วงชั้นที่ทำการเปิดสอนแตกต่างกันโดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนระดับพฤติกรรมกรรมการมีส่วนร่วมในการบริหารงานโรงเรียนและประสิทธิผลโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานโดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ประสิทธิภาพการบริหารวิชาการโรงเรียน 4 ด้าน ที่มีระดับความคิดเห็นค่อนข้างต่ำ ได้แก่ การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับองค์กรอื่น

1.2 ด้านการส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการแก่ บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนควรสร้างจุดเน้นให้กับประสิทธิผลเหล่านี้ภายในโรงเรียนให้ มากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาถึงตัวแปรอื่นที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโรงเรียนที่ยังไม่ได้ศึกษา เช่น พฤติกรรมการบริหารบางประการของผู้บริหารโรงเรียน เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบอื่นๆ ที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโรงเรียน

2.3 ควรศึกษาประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโรงเรียน ในสถาบันอื่น เช่น โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล โรงเรียนเอกชน เป็นต้น

2.4 ควรพิจารณาแสวงหาแนวทางการสร้างเครื่องมือหรือสื่อที่สามารถเพิ่มประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโรงเรียน เช่น โปรแกรมสำเร็จรูป เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ ฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

จุฬารัตน สุวรรณศรี. (2551). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรมการมีส่วนร่วมในการบริหารงานกับประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนครเขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร:

ไชยา บัวชัยสิทธิ์. (2556). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23. ค.ม. สกลนคร :

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ณัฐพงศ์ บุญยารมย์. (2553). ภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร :มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น . พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

Herzberg, F., Mauner B., Snyderman, B. (1959). The Motivation to work. New York: McGraw-Hill.

Krejcie, Robert, V., & Morgan, D.W. (1970). Determining Sample Size for Research activities. Educational and Psychological Measurement. 30(3), (208-210).

Hoy, Wayne. K and Cecil G Miskel. (2001). Educational Administration. Theory Research and practice (4th ed.). new York: Harper Collins.